

Nr 43.

Av herr **Bergqvist m. fl.**, *angående avsättande av medel till hjälpfond för Norrbottens län.*

Vid den resa, som av ledamöter av riksdagens båda kamrar företogs under sistförflutna sommar genom övre Norrland, framförde vid något tillfälle landshövdingen i Norrbottens län ett uppslag av följande innebörd.

Riksdagen anvisade jämväl för Norrbotten årligen medel till en mångfald ändamål, vilka medel disponerades efter för varje fall angivna grunder. Det vore emellertid så att i Norrbotten, utöver de vanliga anslagen, behövdes medel för tillgodoseende av ständigt uppdykande mera tillfälliga behov. Dessa förorsakades främst och till det största omfånget av den omständigheten, att befolkningen i stora delar av länet, tillfölje avlägsen belägenhet, hårda och ojämna klimatförhållanden samt osäkra arbetsförtjänster, ofta utan eget förvållande utsattes för sådana störningar i sina levnadsförhållanden, som de icke hade ryggrad att utan vidare bära och vilka kunde leda till ödesdigra konsekvenser såväl för individen som för samhället. I många dylika fall kunde ett ekonomiskt handtag, givet i rätta ögonblicket, förhindra individuell nöd och för den befolkning det gällde skapa möjligheter och tryggare förhållanden för framtiden.

Av den enskilda offerviljan kan icke påräknas att denna mångfald av behov skall tillgodoses. Det vore därför synnerligen önskvärt om för de nämnda och liknande ändamål något visst belopp årligen ställdes till länsstyrelsens disposition utan alltför bindande bestämmelser. Det kunde ju anses billigt att av de betydande överskott staten numera utvinner från Norrbotten och särskilt från dess malmfält något avsattes för det berörda ändamålet. Även med ett så blygsamt belopp som ett öre för varje från Norrbotten utfraktad ton malm skulle erhållas en summa av c:a 80,000 kronor för år.

Det sålunda givna uppslaget synes oss värt allt beaktande. Det lär taga lång tid, innan Norrbotten når den utveckling, att all dess befolkning kan stå helt på egna ben även under tillfälligtvis inträffande ogynnsamma förhållanden. Den hjälp, som här ifrågasättes, torde närmast få betraktas som hjälp till självhjälp eller som viss försäkring mot tillfälliga störningar i den fattigare befolkningens ekonomi.

Det kan icke heller betraktas annat än som riktigt, att ägaren av huvud delen av länets naturtillgångar, för vilkas utnyttjande dock den större delen av befolkningen erfordras, här träder hjälpande emellan.

De medel det här är fråga om synas oss böra avsättas till en Norr-

bottens läns hjälpfond att ställas till länsstyrelsens disposition enligt de närmare bestämmelser, Kungl. Maj:t utfärdar. Dessa avsättningar synas böra bindas närmast vid en tioårsperiod. I den mån för ett år avsatta medel icke komma till användning böra dessa fonderas och göras räntebärande.

På det att någon verklig nytta skall ernås med de ifrågasatta medlen lära dessa icke böra sättas lägre än till ett årligt belopp om 100,000 kronor.

Med stöd av vad som sålunda anförts hemställes,

att riksdagen för budgetåret 1930—1931 måtte av statens inkomster från Luossavaara—Kiirunavaara Aktiebolag anvisa ett belopp av 100,000 kronor att tillföras Norrbottens läns hjälpfond.

Stockholm den 18 januari 1930.

O. Bergqvist.

D. Hansén.

C. I. Asplund.